

осінь 1990

ЖИТТЯ

ШЕВ-ЧЕН-КІАНА
 НЕ СТО-РА
 ГНАТІ-ВА
 Л В
 БУЛО КОЛИСЬ УКРАЇНІ
 РЕВІЛИ ГАРМАТИ;
 БУЛО КОЛИСЬ-ЗАПОРОЖШІ
 ВМИЛИ ПАНОВАТИ

ЛІСТОПАД

1990

Роман Чорній. Сатира на мистецький рух у 1930-их рр. Туш.

Віднайдена карикатура Романа Чорнія на передвоєнне мистецьке життя у Львові.

О С І Н Ъ

БУДЕННІСТЬ

Листопадове

Колись писали — „падолист“,
А тепер — „листопад“.
Сяк чи так, лист паде
в листопаді,
як сто років тому
назад...

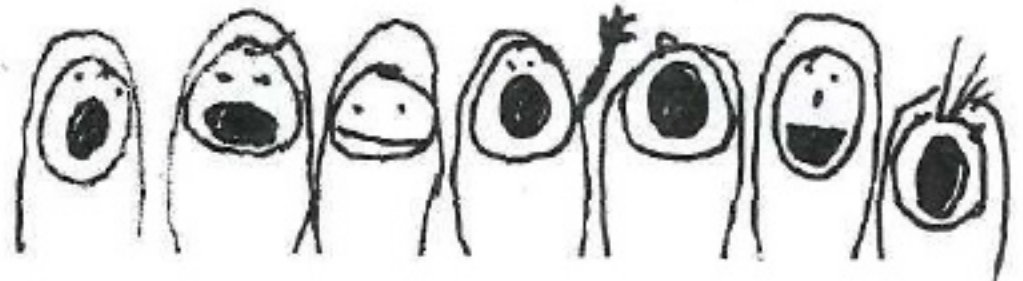
Не легко бути автентичним,
Як пtiці, дерева і хмари...
Коли прекрасне і незвичне
Конає в тупоті отари,

Коли пігмеї ходять дуто —
Вдають чи Гонту чи Підкову,
І славлять Київ і Славу,
П'ючи смірновку й виборову,

Коли рідненький Санчо Панчо,
У спальні вже, а не у клуні.
Хропе, знемігшись після ланчу,
При боці теплої Настуні...

Не легко бути автентичним!
Та чорт із ними! Чорт із вами!
Вже й смерть сміється з-поза спини
Безгубиці устами!

Б а б а й

РОСТЕ НОВА РЕНЕРАЦІЯ

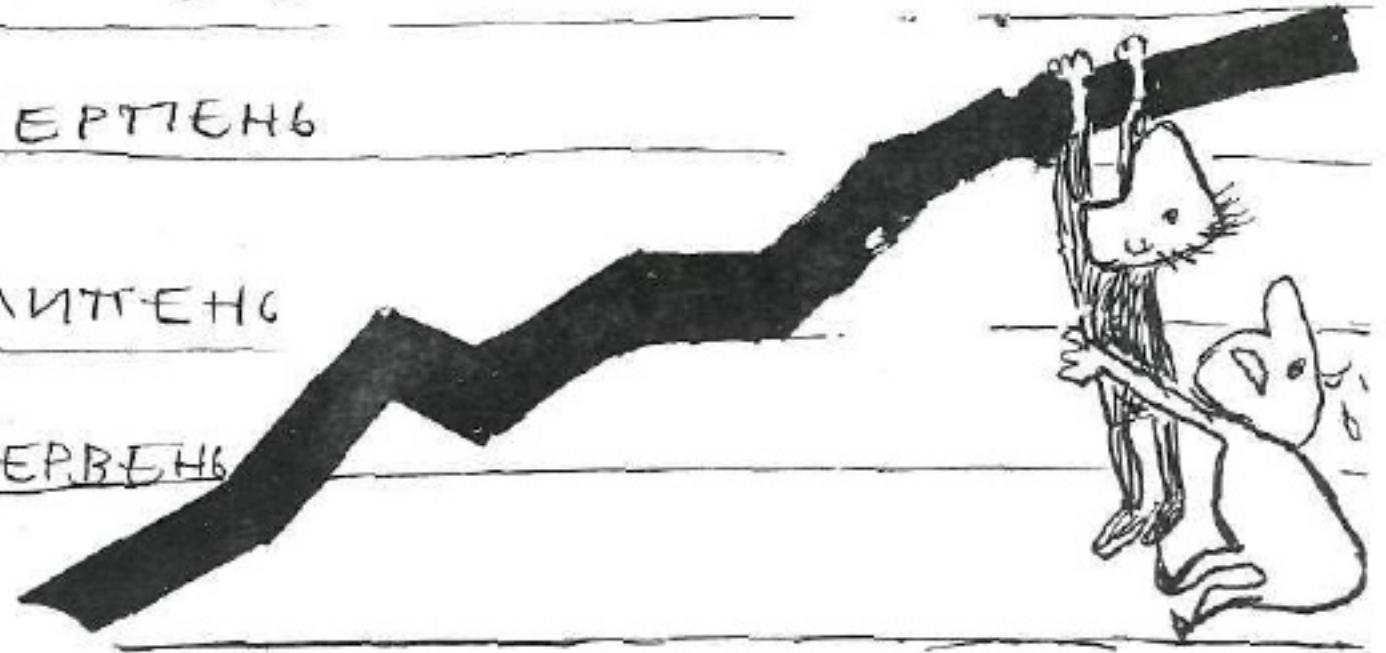

ВЕРЕСЕНЬ

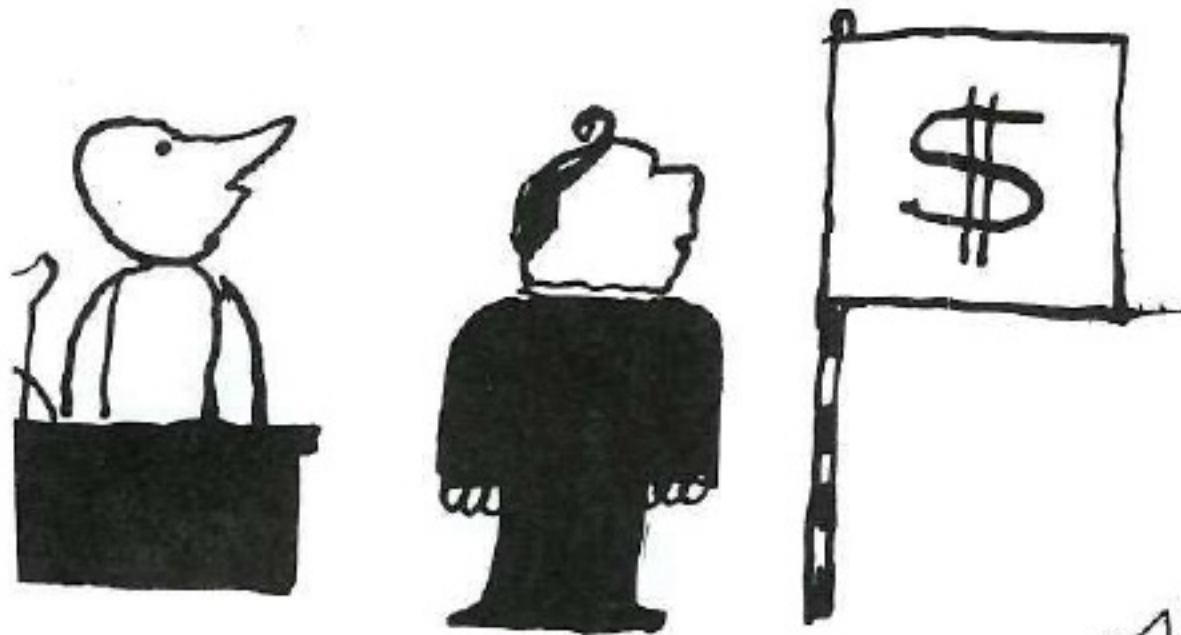
СЕРПЕНЬ

ЛИПЕНЬ

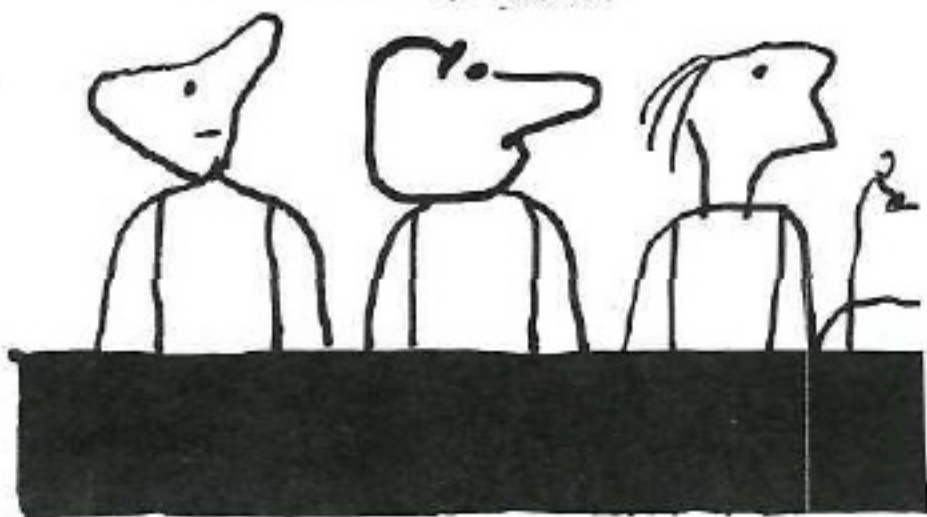
ЧЕРВЕНЬ

СИТУАЦІЯ ЕКОНОМІЧНА

— На прапор глянь!

СТАРА ВОЙНА НА НОВИХ ПОЗИЦІЯХ

БУТИ В УКРАЇНІ І НЕ БАЧИТИ УКРАЇНИ...

Дуже си світ за остатний час змінив, жи до не пізна не у всех здіянках.

Ще вчора булисте загорілий католик, а нині православний, а ек не, то правівірний —щонайменше.—

Вчора то мати дала вам рано КАВУ, а нині, то так тоту „Санку“ переполочет у ружних водах. жи з кави лишит'си јаній едно зерно рижу...

Навит ПАПКОРН повід-прасовуют і переменят назад на БУЛЬБУ, жи має високу хавалерію...

Вчора ще того холера-сторолію не мала, а сьогодні една бульба рахує си за дві кукурудзи...

І всьо тепер у світі двоїт си і всюди, де виділис те КОРОВУ — нині видите сім иґипитских фараонтів і жадна КАТАРАКТА вам не може...

Мода тепер така менска, ек мужиска...

Або така, жи ек хочете, то носите сподні на ремени повище черева, або пониже черева, жи сподні фурт будут з вас спадати, і сладати, і

Микола Зозуля

Тише Віра Ке

Дорогий Маестре Лисе!

У торонтському "Новому Шляху", в статті "Віра Кемпе про себе", авторка надрукувала власного укладу "Молитву", в котрій вона "заокруглила свою життєву філософію"... Друкуємо текст "Молитви" без нашого коментаря.

"Боже, навчи мене тримати язик за зубами у всіх мовах, які я знаю. Я ніколи не жалувала за тим, чого не сказала, тільки за тим, що сказала забагато. Тому навчи мене, щоб я не тільки говорила відповідні слова у відповіднім місці, але й щоб я знала, коли не треба говорити невідповідних слів, навіть як до того обставини є дуже сприятливі та провокуючі.

Навчи мене терпеливо студіювати і розуміти не тільки мову людей, але й їхню мовчанку — Амінь!"

5

ОСІННЯ ЗГУБА

Клоняться каштани —
Лист холоде, в'яне.
Гей, прохожий пане,
Чи уже востанне?

Може. Не відомо.
Що ж мені старому?
Я — іду додому.

Подивіться ,пане,
Чи ж то, не хорошо?
Дощик перед нами
Загубив кальошу.
Б а б а й ///

ПРИ КРИНИЦІ НА РИНКУ

Пресфод в наступному числі

В числі графіка Гостя з України
Я Мирона Яціва

З КНИГИ ВІДГУКІВ

Львів 30. 5. 1990 р.

Виставка унікальна — пов'язує українців як у просторі, так і в часі.

Ізда Лиса в Україну мала свій небувалий успіх. Широкий відгомін в нашій пресі і, як теж вписання в книзі відвідувачів дає нам велике, як і цінне признание.

Передруковуємо кілька найбільш характеристичних голосів широкої публіки, замість традиційного першого фейлетону.

Я бачив „живого“ Едварда Козака майже 50 років тому. В 1943-м році (під час німецької окупації) була у Львові мистецька виставка, під час оглядання якої мені пощастило ввидіти популярного Ека. Він мав одну секцію (кімнату) в тій виставці, якраз він був присутній і давав пояснення. З тої виставки запам'яталась мені акварельна сатирична картина „Запорізька Січ“ — фотознімка з неї представлена на цій виставці.

Вдруге бачив Ека у вересні того ж 1943-го року в ролі гравця футбольної команди. Відбувся тоді футбольний матч-зустріч (комедійного характеру), між командою (дружиною) письменників і журналістів, та командою мистців. Суддею на полі був директор театру Володимир Блавацький. Дохід з тої зустрічі мав піти на фонд (і тоді „фонди“ були в моді) допомоги студентству (тобто таким як я). Гравець Еко часто грубо порушував правила гри. Кінець-кінцем прийшлося видалити його з поля, але він через кілька хвилин вривався на поле, його ловили і виносили з поля. А публіка ревіла...

Хоч Еко ще живе, проте він уже постать історична.

УСС

Стрільцем Ти був
І ним зостався
Рідного не відрікався
Слава Вам „Твоїм синам!!!“
Підпис нечіткий

Вганяти за жінками нікому ще не пошкодило, але зловити, — це вже друга справа.

Різниця між пльоткою, а новиною залежить від того, чи ти її чуєш, чи передаєш.

Одиноке, що багато людей здобуло в житті — це досвід.

Люди бувають штучні — що є природно!

Перед операцією хірург умиває руки!

Стоїк: Природна позу
Графік: Син графа.
Софіст: Спить на софі.

ПОУЧЕННЯ

— Коли одна особа скаже тобі, що ти „осел“, нічого собі з того не роби. Але як друга особа скаже тобі те саме, то йди і купи собі сідло.

Але не допомогло сміяти си і тота ксензівська мода пішла по світі, ек зараза. Навит у цесім Укакаті, ек ставили паметник у Вашингтоні, то уфалили, аби Шевченкови поголити вуса. І так зробили.

Не минуло багато часу, бо навит смо си не огленули, ек прийшла назад стара мода. Ніби така сама, ек за мої памети.

Тото було так до екогос часу, але потім си змінило і всьо пішло на ксензівську моду. Старий, ци молодий, голив жилетков вуса, а волосе підстригав на півкрут-ко.

Спочетку то з таких си сміяли і казали:

— Адіт, вигледає, ек підскубана курка!..

Достоментни, ек типер сміют си з такого, жи запускає волосе по самі плечі.

Чи сте зауважили, проше, жи наша українська мова ділитси переважно на три ружні мови.

Найперша мова є тота, жи мами понаучуют діти, ек вони ше дуже маліські.

Дайминато:

Люлі, паю, гаму.

Батько врешті переконав сина, щоб підстригся тепер жалує, бо видно кульчики.

Всі хочуть довго жити, та не хочуть старітись.

Велика мудрість говорити правду, не треба пам'ятати де, що, і коли обрехав.

Чим твердший череп, тим м'ягший розум.

Відвідини звичайно зв'язані з приємністю — або як гості приходять, або відходять.

Краса без грації — гачок без принади.

ТЕЛЕФОНІЧН

Скачуть по др
Телефонічнім
Слова і фраз
Між устами
Як жаль, шо
Яке говорить
Або їх слуха

Можливо, то
А ще частіш
Зовсім мовч
Можливо, то
Розумілося
І дротів би
Не надужив

Та обличчя
И по дроті
Біжить і с
І робить ру
Аж доки х
Не відчує
Що — до
І — відло

Зажурилис
сором від
Забгато
замалий м

З жалів

Тому —
цьому —

Ти ж,

З АФРИК

— Я зн
риці, яка
має навів
таємниці.

ПРИЧИН

— Розв

— Мій

вані на

можу пр

ліжку ті

РОЗМОВИ
юті

вухами. —
слухавці не видно обличчя,

ді говорилося б рідше,
е б
лося.
ді
б швидше,
так
лося...

— не видно.
слово
аче
канку.
ось
аптово,
ить вже слів!
ить слухавку.

Зоя Когут

сою.
подей!
кспонатів —
ззей!

мелпківських
едалю,
грамоту...
ещасна темна масо.
ю роботу!

о одну крапу в Аф-
е так бідна, що не
власної державної

дишся? Чому?
оловік має витавро-
удях три жінки. Не
викнути до такої б
ти...

Ще вище цер-
ков най-
вищих —
ВЕЖІ

нових
Вавилонів,
що пнуться
до неба уперто,
за-
дирлисто!

Не доскочити їх
не пере-
галайкати
нам
галайками
із рідних „гетт“
на вулиці Сьомій!
Бо що то птиці
лет,
а що аеродроми!

Бо що рівняти
стріхи кур-
ної хати
до лабіринтів
Білого Дому!..
Дарма бо,
що тут і там
людина новітня
по стінах блудить
руками
й роками
потрапить не може
до свого
до Дому!..

Носом —
крізь шибку
форда
чи Шевролета —
людина
наша
дивиться до неба.

Хоч трохи ще
й неба
не буде вже
треба,
бо буде, панове,
модерне, нео-
онове,
з реклямою
на всю околицю,
славного пог-
ребника...
Вже бо до
молитовника
ховає людина
побожно
Програму з
кіна —
і осторожно,
пригнувши
коліна —
ставить —
замаєні в стрічку —
Богові — огарок,
а чортові —
свічку!..

РІЖЕМО? /
ПІВ-НА-ПІВ.

СТАРА І НОВА
ПОЛІТИКА

ВРАТО Є НАДІКА

РОЗМОВА НА ВЕРШКАХ

- То ви?
- То я!
- Цілий?
- Цілий!
- Нічого не взяли?
- Нічого.
- Не шукали?
- Ні.
- Абсолютно?
- І не переказували?
- Ні.
- То чого ви їхали?
- Не знаю.
- А хто знає?
- Цей, що позаду.
- Там нікого нема...
- То чого до холери їхали?
- Холери теж не було.
- Ви певні?
- Певного не мігати: він має жону і діти.
- А хто не має?
- Він!
- Той, що їде ззаду.
- А ви звідкіля знаєте?
- Від вас...

P.O. BOX 10148
Detroit, Michigan 48210
Editor Edward Kozak